

de sidste 30 år, og som for en stor dels vedkommende kommer fra lande, hvor disse seks værdier enten er ukendte eller måske i virkeligheden forhadte.

Årsagen til, at Danmark er et af verdens rigeste lande, og at danskerne ifølge flere undersøgelser også er et af verdens dygtigste folk, er, at danskerne i generationer har været flittige, driftige og opfindsomme. I Danmark anses alle borgere som udgangspunkt for lige, uanset baggrund; i mange islamiske lande er ens status afhængig af religion og køn. I Danmark må man sige og tegne, hvad man vil, og når man vil, her er ytringsfrihed; i islamiske lande er ytringsfriheden i bedste fald begrænset af islams rammer, i værste fald er den overhovedet ikke til stede.

I Danmark hersker frisindet. Vi accepterer og respekterer de valg, borgerne foretager. Danskerne er solidariske med hinanden, men hvorfor er vi egentlig det? Det er vi, fordi vi har en fælles historie, en fælles kulturarv, et fællesskab. Forudsætningen for, at vi har et velfærdssamfund, hvor store beløb omfordeles mellem borgerne, er, at de borgere, der afgiver penge, føler et fællesskab med de borgere, der modtager dem. Forsvinder fællesskabet og solidariteten, forsvinder viljen til at opretholde velfærdssamfundet også. Hvis man oplever, at udlændinge, der er kommet her til landet, lukrerer på velfærdssamfundet uden at give noget igen, forsvinder viljen til at betale.

Danskerne er et tolerant folk. Det ligger til os at anse fremmede sæder og skikke som noget eksotisk og spændende, som man naturligvis skal tolerere, men der skal også være grænser for tolerancen. I mange år har vi accepteret påfund som kvindeundertrykkelse, arrangerede ægteskaber og islamisk fundamentalisme, fordi vi har et meget stort og dybtliggende ønske om at være tolerante over for de personer, der er kommet til vores land. Vi har ganske enkelt været for tøssegode, og vores tolerance er blevet misbrugt af islamister, der er kommet hertil med ond i sinde.

Grundlæggende tror jeg ikke på, at man kan tale islamister til fornuft. Islamisme er ikke et socialt problem – gid det var det, så ville det vel kunne løses – men islamisme er en udemokratisk og menneskefjendsk ideologi, som har tilhængere på alle samfundsniveauer.

Det er en udmærket idé at udarbejde en demokratikanon, og det er fint, at skolerne forpligtes til at gribe ind over for islamisk ekstremisme. Men grundlæggende handler det altså om, at vi

er nødt til at være mere offensive, når det gælder om at vise de personer, der er kommet til landet, at vi kan noget i Danmark, at vi vil noget, at vi har en lang og glørværdig historie, og at vi har nogle værdier og normer, der er årsagen til, at vi er kommet dertil, hvor vi er i dag. At danskerne er blandt verdens lykkeligste folk, og at Danmark er et af verdens rigeste lande, er ikke tilfældigt.

Folkeskolen har et stort ansvar, eleverne skal kende deres kulturarv, og de skal lære om danskheden. Man skal naturligvis ikke kunne undtages fra kristendomsundervisning, for kristendommen er en helt nødvendigt platform for at vide, hvorfor det danske samfund ser ud, som det gør. Vi skal i det hele taget ikke gøre brug af positiv særbehandling, ligesom al erfaring viser, at det ikke hjælper at kaste flere penge efter indvandrerne. Tværtimod skal vi tage en værdikamp, hvor vi står fast på egne værdier. Vi har al mulig grund til at være stolte af at være danskere, og det skal også kunne ses og mærkes i folkeskolen.

Når det handler om at beskytte os mod terrorisme, skal der også andre emner på bordet. Vi skal kunne hindre demokratifjendtlige udlændinge i at indrejse i Danmark, vi skal kunne overvåge, hvad der sker i moskeerne, og kunne lukke dem, hvor der foregår ulovligheder. To af de danske terrrorsager har deres udspring i en moské i Heimdalsgade, og er det ikke værd at tænke lidt over?

I Storbritannien udviklede en enkelt moské i Londons Finsbury Park sig til at være storleverandør af terrorister til terrorhandlinger i New York, Washington og London, fordi myndighederne ikke greb ind. Man havde en fornemmelse af, hvad der foregik, men man greb ikke tidsnok ind.

Fundamentet for den udvikling, vi har set i Danmark de sidste 10 år, blev lagt med arbejdskraftindvandringen i 1960'erne og 1970'erne. En del af de mennesker blev aldrig integreret i Danmark, og derfor er Dansk Folkeparti også skeptisk over for at indlede en ny storstilet arbejdskraftindvandring. Vi skal gøre brug af de ressourcer, vi har til rådighed i Danmark.

Statsministeren nævnte i sin tale ved Folkeetingets åbning ti punkter, som skal kunne øge arbejdsudbuddet. Fire af punkterne er Dansk Folkepartis forslag, lanceret på vores nylig afholdte årsmøde, nemlig at førtidspensionister får øget mulighed for at arbejde i en årrække med sikkerhed for at kunne trække sig tilbage til